«ΕΘΝΟΣ»
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1913

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1,50

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἐτησία δρχ. 480
Ἑξάμηνος » 240
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἐτησία δολλάρια 37,5
Δι' ἀεροπορικὴν ἀποστολὴν ἰδιαιτέρα συμφωνία

Τὰ ἐμβάσματα συνδρομῶν καὶ ἀγγελιῶν, ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ, δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν κ. Κ. Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΝ

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. Κατοικία ἐκδοτῶν: ΔΕΣΠΩΣ ΚΥΡΙΑΖΗ, Πατησίων 65, Ἀθῆναι, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ καὶ ΜΑΡΙΑΝΘΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, Ψυχικό, Στρατηγοῦ Καλλάρη 21. Κατοικία Διευθυντοῦ Συντάξεως ΚΩΣΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ: Ὁδὸς Μακεδονίας 7, Ἀθῆναι. Κατοικία Διευθυντοῦ Τυπογραφείου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ὁδὸς Γερμανοῦ Καραβαγγέλη 4, Ἀθῆναι.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κωστοπούλου Δ.	Πλατεῖα Συντάγματος
Δασκαλάκη Ν.	Ἀθηνᾶς 69
Λορεντζιάδη Λ.	Ἐλ. Βενιζέλου 61
Γαληνοῦ Ο.	Ἴωνος 7
Γαβαλᾶ Α.	Σόλωνος 110-Ζ. Πηγῆς
Λαμπρινοπούλου Ζ.	Μαυρομιχάλη 135
Ρουσσέα Σ.	Λένορμαν 35
Γιαννήλου Δ.	Φ. Νέγρη-Σποράδων
Μαλούτα Ε.	Π. Ἰωακεὶμ 6
Ζερβοῦ Κ.	Ἀγ. Θωμᾶ 26
Σταυρίδου Κ.	Κυρειαδῶν 75
Γιαζῆ Π.	Βεΐκου 105
Χατζηφωτιάδη Δ.	Δεκελείας 28
Ὀρφανοῦ Φ.	Βουλιαγμένης 197
Σωτηροπούλου Α.	Ἀχαρνῶν 216

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δεδοπούλου Ν.	Τσαμαδοῦ 27
Δανοπούλου Π.	Φίλωνος-Φιλελλήνων
Διαμαντίδη Θ.	Σχιστὸ (Καστέλλα)
Γούλα Α.	Ἀγχιάλου 232
Δανιηλίδη Δ.	Κανελλοπούλου 41
Προύσαλη Π.	Τσαλδάρη 115

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΥΣΑΙ ΚΛΙΝΙΚΑΙ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.

Χειρουργικαί. Ἀθηνῶν: Σκανδαλάκη, Θησέως 159, τηλ. 96.474. Κουβέλη, Κότσικα 7, τηλ. 83.461. Πειραιῶς: «Παναγία», Ὀλύμπου καὶ Μήλου, τηλ. 49.094.

Παθολογικαί. Ἀθηνῶν: «Μαρκομιχελάκειον», Ἀκτὴ Ποσειδῶνος, τηλ. 482.006. Πειραιῶς: «Παναγία», Ὀλύμπου καὶ Μήλου, τηλ. 49.094.

Γυναικολογικαί. Ἀθηνῶν: Πελοποννησίου, Σολωμοῦ 56, τηλ. 54.367.

Ὠτορινολαρυγγολογικαί. Ἀθηνῶν: «Ἁγία Μαρίνα», Μαυρομιχάλη 6, τηλ. 614.830.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Τὸ Ὀδοντιατρεῖον τοῦ κ. ΑΝΔΡ. Κ. ΦΛΩΡΑΚΗ, λόγῳ κατεδαφίσεως, μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς 106 καὶ Τσιμισκῆ, γωνία (3η στάσις αὐτοκιν. Γκύζη). Ὧραι ἐπισκέψεων 9 - 12 καὶ 4 - 7 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλέφ. 611.262.

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁ καρδιολόγος - ἰατρὸς Δρ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΝΤΟΥΝΗΣ μετέφερε τὸ Ἰατρεῖόν του Σόλωνος 76. Νέον τηλέφωνον 613-791.

ΠΕΝΘΗ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ
ΣΑΡΑΝΤΗΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ
(Ἰατρὸν)
θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθὲς 28ην Φεβρουαρίου.
Ἡ σύζυγος: Ἀλεξάνδρα. Ἡ θυγάτηρ: Μαρίκα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐτελέσαμεν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, 27-2-55, ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (συνεχομένῳ τοῦ ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ὁμονοίας), 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου καὶ πατρὸς
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΛΛΙΑΝΗ
Στρατηγοῦ ἐ. ἀ.
Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ θανάτῳ τοῦ πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατρὸς καὶ πάππου
ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΠΡΟΦΙΛΗ
Ξυλεμπόρου
εὐχαριστοῦμεν θερμότατα.
Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Ἡ ἐγγονή.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Τὴν 2αν Μαρτίου νέα τμήματα τριμήνου διαρκείας (πρωϊνὰ - ἀπογευματινὰ - βραδυνά). Πλήρης κατάρτισις δι' ὅλους τοὺς κλάδους ἐπιχειρήσεων. Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν τμημάτων μας εἶνε ἱκανοὶ νὰ διευθύνουν Λογιστήρια σοβαρῶν ἐπιχειρήσεων. Διδάσκει καθηγητὴς - συγγραφεὺς μὲ 30 ἐτῶν πεῖραν. Νέα τμήματα Στενογραφίας - Ἀγγλικῶν - Δακτυλογραφίας. Πληροφορίαι ΣΧΟΛΗ ΕΡΜΗΣ, Κάνιγγος 17. Τηλ. 26-619.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘ. ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ
ΔΙΕΥΘ. ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Ἀγορῶν τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου ἀνακοινοῖ ὅτι ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις:

Α'. Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 125819)4619)16-2-55 διακήρυξιν περὶ προμηθείας 8.000 ἀγγλικῶν τόννων σκληροῦ σίτου.

1) Μετατίθεται ἡ ἡμέρα τῆς Δημοπρασίας ἀπὸ τῆς 9-3-55 εἰς τὴν 16-3-55, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π.μ.

2) Τὰ δείγματα δέον νὰ προσκομισθῶσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Χημικῶν Ἐρευνῶν μέχρι τῆς 5ης μ.μ. 15-3-55.

3) Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ ἀναφέρωνται εἰς φορτώσεις πραγματοποιηθησομένας μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου 1955.

Β'. Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 111585)2072)22-1-55 διακήρυξιν περὶ προμηθείας 65.000 ἀγγλικῶν τόννων σίτου Ἀμερικῆς.

Ὁ ναῦλος τῶν ἑλληνικῶν ποντοπόρων πλοίων (TRAMPS) εἶνε πληρωτέος κατὰ ποσοστὸν 75% εἰς συνάλλαγμα καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον 25% εἰς δραχμάς, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ διακηρύξει καθοριζομένου ποσοστοῦ 60% εἰς συνάλλαγμα καὶ 40% εἰς δραχμάς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν ὡς ἔχουσιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 111585)2072)22-1-55 καὶ 125819)4619)16-2-55 διακηρύξεις.

Ἀθῆναι τῇ 25 Φεβρουαρίου 1955
Ἐκ τῆς Δ)νσεως Κρατ. Ἀγορῶν

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Δ)ΝΣΙΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἀναβάλλεται ἡ διενέργεια τῶν κάτωθι μειοδοτικῶν διαγωνισμῶν:

Α) Προμηθείας 65.000 ΑΓΓΛ. ΤΟΝΝΩΝ (L.T.) ΣΙΤΟΥ τῆς 2.3.55 (διακήρυξις Νο 111585)2072)22.1.55) διὰ τὴν 22αν Μαρτίου ἐ.ἐ., ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11ην π.μ., μὲ ἰσχὺν προσφορῶν μέχρι τῆς 7ης μ.μ. ὥρας ΑΘΗΝΩΝ καὶ φόρτωσιν μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου ἐ.ἐ.

Β) Προμηθείας 500 Μ. Τ. ΒΟΕΙΟΥ ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ τῆς 7-3-55 (διακήρυξις Νο 119781) 3675)7-2-55) διὰ τὴν 15ην Μαρτίου ἐ.ἐ., ἐπερχομένης τροποποιήσεως τῶν προδιαγραφῶν τῆς διακηρύξεως, ἧς δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς ἀνωτέρω Διευθύνσεως (Μέγαρον Πλατείας Κάνιγγος - ἀρ. γραφείου 125 Α).

Ἀθῆναι, 26-2-1955.
ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

ΟΤΑΝ Ο ΖΕΥΣ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Κατάλαβα πῶς ἔπρεπε νὰ μάθω περισσότερα. Τότε πληροφορήθηκα διὰ τὶς δυσκολίες ποὺ ὀρθώνονταν ἀκόμα μπροστὰ στὴν ἀποδοχὴ αὐτῶν τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Μπάρνετ, καὶ ἰδιαίτερα διὰ τὸ περίφημο ζήτημα τῆς Ἀχιγιάβας, ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήση πολλὲς φορὲς μελλοντικά. Ἀλλὰ ἡ ἀπόφασίς μου ἦταν ἀκλόνητη. Ἤθελα, σὲ πεῖσμα κάθε δυσκολίας, νὰ μάθω τὴν ἀλήθεια.

Ἀγγεῖον τῆς νεολιθικῆς περιόδου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τρεῖς «Λαοὶ» συνετέλεσαν, κατὰ κύριον λόγον, εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους: τὸ πρῶτον στρῶμα τῶν κατοίκων, ὁ νεολιθικὸς ἄνθρωπος, ποὺ ἡ ταυτότης του μᾶς εἶνε ἐντελῶς ἄγνωστη· τὸ δεύτερον στρῶμα, οἱ Λίβυοι, τῆς πρωτοχαλκίνης περιόδου (3η χιλιετηρὶς πρὸ Χριστοῦ), καὶ οἱ τελικοὶ εἰσβολεῖς, μικραὶ μαχητικαὶ δυνάμεις «Ἰνδοευρωπαίων», ποὺ ἐπέρασαν διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν ἢ τὰ Δαρδανέλλια εἰς τὴν Στερεὰν (περ. 2.000 π.Χ.).

Ἰδοὺ πῶς σκεπτόμουν τότε στὸ ξεκίνημα. Ἄν, ἔλεγα εἰς τὸν ἑαυτό μου ὁ Τρωϊκὸς Πόλεμος ποὺ ἔψαλεν ὁ Ὅμηρος ὑπῆρξε πραγματικὰ ἕνα γεγονὸς παγκοσμίας σημασίας ποὺ ἄνοιξεν ἕνα καινούργιο κεφάλαιο στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, τότε ἡ ἔκρηξίς του δὲν μποροῦσε βέβαια νὰ ἦταν τυχαία. Ἔπρεπεν ἀπεναντίας νὰ ὑπῆρχαν αἴτια πολὺ σοβαρὰ διὰ τὸ Τρωϊκὸ Πόλεμο. Καὶ ἔπρεπεν ἑπομένως νὰ μάθη κανεὶς πῶς καὶ διατὶ κατέρρευσεν ὁ Χαλκοῦς Αἰών, ἡ ἐποχὴ δηλαδὴ ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἔφτιαχναν τὰ ἐργαλεῖα καὶ ὅπλα τους ἀπὸ χαλκὸ καὶ ὄχι ἀπὸ σίδερο ὅπως σήμερα. Ἔπρεπεν ἐπὶ πλέον νὰ διαπιστώση κανεὶς ποιὰ ἦταν τότε ἡ θέσις καὶ ὁ ρόλος τῶν Μυκηνῶν. Ὑπῆρχαν αἴτια σοβαρὰ ποὺ νὰ καταστήσουν τὶς Μυκῆνες τὸν μοιραῖο νεκροθάφτη τοῦ Χαλκοῦ Αἰῶνος καὶ ποιὰ ἦσαν τὰ αἴτια αὐτά; Ποιὰ ἦταν, μὲ ἄλλα λόγια, ἡ πολύπλοκη προϊστορία τοῦ Τρωϊκοῦ;

Μὰ γιατί, θὰ ἐρωτήση ὁ ἀναγνώστης, αὐτὸ τὸ πεῖσμα; Διότι, ἁπλούστατα, ἐπρόκειτο διὰ τὴν ἀρχὴ καὶ τὴν πηγὴ τῆς ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ διότι τὰ στοιχεῖα ποὺ παρουσίασεν ὁ κ. Μπάρνετ ἦσαν πολὺ ἰσχυρά. Τὰ ἀπαριθμῶ: Πρῶτον, ὑπάρχει ἡ χρονικὴ σύμπτωσις ἀνάμεσα στὴν ἐπίθεσι ἐναντίον τῆς Τροίας καὶ τὸ ξεκίνημα τῶν «Λαῶν τῆς Θαλάσσας» γιὰ τὴν μεγάλη πορεία τους. Δεύτερον, ὑπάρχει ἡ προσωπικὴ σύμπτωσι ὅτι ἥρωες τοῦ Ἐπικοῦ Κύκλου μετέσχον καὶ στὶς δύο ἐπιχειρήσεις. Τρίτον, ὑπάρχει ἡ εὐρύτερη σύμπτωσις ὅτι οἱ Ἀχαιοί, δηλαδὴ οἱ Ἕλληνες, συμμετέσχον ὁπωσδήποτε στὶς δυὸ ἐπιχειρήσεις. Τέταρτον, ἡ κατὰ ξηρὰν ὁδὸς τῶν Λαῶν τῆς Θαλάσσης στὴ Μικρασία εἶνε ἡ ἴδια μὲ τὸν κατὰ ξηρὰν δρόμο ποὺ ἐπῆραν στοὺς νόστους τους, δηλαδὴ μετὰ τὴν πτῶσι τῆς Τροίας, ὡρισμένοι ἀπὸ τοὺς Ἀχαιοὺς θεογέννητους. Πέμπτον, ὑπάρχει ἡ ἴδια σύμπτωσις διὰ τὸ θαλάσσιο δρόμο τῶν Λαῶν τοῦ Αἰγαίου καὶ τῶν ἡρώων τῶν νόστων. Ἕκτον, ἡ ἴδια ἡ «Ὀδύσσεια» μᾶς δίνει σαφῆ στοιχεῖα διὰ νὰ βγάλουμε ἕνα τέτοιο συμπέρασμα.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΧΙΓΙΑΒΑΣ

Ὑπάρχει λοιπὸν σύμπτωσις χρόνου, προσώπων, κατευθύνσεως, δρόμου. Καὶ μένει μιὰ δυσκολία οὐσιαστικὴ — ἡ Ἀχιγιάβα. Δηλαδή, διότι αὐτὸ εἶνε κατὰ βάθος τὸ ζήτημα τῆς Ἀχιγιάβας, ὑπάρχει ἡ ἀπροθυμία τῶν περισσοτέρων ἀρχαιολόγων νὰ παραδεχθοῦν σὰν ἀληθινὴ τὴν ἑλληνικὴ Παράδοσι. Αὐτὸς ἦταν ὁ λόγος ποὺ ἔνοιωθα ὅτι πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὸ ζήτημα. Βαθειὰ μέσα μου ἤμουν βέβαιος ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πὼς δὲν ἐπρόκειτο γιὰ τυχερὸ παιγνίδι. Ἤξερα πὼς κάτι θὰ ἔβγαινε.

Ἐνῶ ὁ κ. Μπάρνετ μὲ μιὰ καλωσύνη καὶ μιὰν εὐγένεια, ποὺ στάθηκαν πολύτιμες καὶ ἀπαραίτητες ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ὡς τὴν τελευταία, μὲ καθωδηγοῦσεν εἰς τὴν ἔρευνα, ἄρχισα νὰ συγκεντρώνω τὸ ὑλικό. Ἦταν μιὰ ἐνέργεια ποὺ μὲ πῆγε ἀπὸ χώρα σὲ χώρα καὶ ἀπὸ αἰῶνα σὲ αἰῶνα, μπρὸς καὶ πίσω, διὰ μέσου τῶν θαλασσῶν καὶ πέραν ἀπὸ σύνορα καὶ ἠπείρους. Ὁ Τούθμοσις ΙΙΙ τῆς Αἰγύπτου μὲ τὴ δύσκολη ἀδελφή του καὶ ὁ Δαναὸς τοῦ Ἄργους μὲ τὶς φόνισσες κόρες, ὁ μαχητικὸς μανουβραδόρος Συπιλύλιμας καὶ ὁ Ἀχετατέν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐρίζουν οἱ ἀρχαιολόγοι, ὁ Προῖτος μὲ τὸν τόσο ἐνδιαφέροντα φίλο του Ἰοβάτη καὶ ὁ Περσεὺς ποὺ ἔσφαξε τὴ Μέδουσα ἐκ προθέσεως καὶ τὸν παπποῦ του κατὰ λάθος, ὁ Μύρσιλις ποὺ ἔσπειρε τὸν ὄλεθρο καὶ ὁ Ραμσὴς ποὺ ἤθελε πρὸ παντὸς νὰ θεωρηθῆ Μέγας, ὁ τραγικὸς Ἡρακλῆς καὶ ὁ δειλὸς Εὐρυσθεύς, ἡ «Ἀχιγιάβα χωρὶς Τέλος» τοῦ Φέρντιναντ Ζόμμερ καὶ τὸ «Ξεχασμένο Βασίλειο» τοῦ σὲρ Λέναρντ Γουλεϋ, ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας τῶν Ἰουδαίων καὶ ὁ Χρυσοῦς Αἰὼν τοῦ Οὐγκαρίτ, τὸ μυστήριο τῆς Ἄρζαβας καὶ τὰ ἐννιὰ χρόνια τοῦ Μίνωα, τὸ ἰσχίον τοῦ Οἰδίποδα καὶ τὸ κορίτσι ποὺ ἐπῆραν ἀπὸ τὸν Ἀχιλλέα, ὁ θεὸς ποὺ μὲ τὸν Ἥλιο μᾶς ταΐζει καὶ ὁ θεὸς ποὺ βλέπει τὴν ἀνάγκη νὰ ἀραιώση τὶς τάξεις τῶν ἀνθρώπων — τὰ πάντα, ἀνεκάλυψα, ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν.

Ἡ πολιτική, ἡ Οἰκονομία, τὸ ἐμπόριο, οἱ πόλεμοι, οἱ συνθῆκες, ἡ μυθολογία, οἱ ἐκτοπίσεις πληθυσμῶν, τὰ κοινωνικὰ ἔθιμα καὶ οἱ ἐξωτερικὲς σχέσεις σὲ ὅλη τὴν Μέση Ἀνατολὴ ἀποδείχθηκαν ὅλα ἐξ ἴσου σημαντικά. Ἡ λέξις «ἀγγειοπλαστικὴ» ἔγινε ψωμοτύρι καὶ ἡ λέξις «ὀχυρώσεις» ἐπῆρε κυκλώπειες διαστάσεις. Ξανὰ καὶ ξανὰ διεπίστωσα ὅτι δὲν συνέφερε νὰ ἀγνοήσω ἔστω καὶ μιὰν ἀπὸ τὶς ἀτέλειωτες ἐρωτοδουλειὲς τῶν θεογέννητων Ἀναιῶν — ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν — διότι ἁπλούστατα τὰ πράγματα θὰ μὲ ἀνάγκαζαν ὁπωσδήποτε ἀργότερα νὰ ἀσχοληθῶ μὲ αὐτὴν διὰ νὰ συμπληρώσω κάποιαν γενεαλογίαν.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Συχνὰ ἔνοιωσα τὸν ἑαυτό μου νὰ πλανιέται σὲ ἕνα σκοτάδι ποὺ γινόταν ὅλο καὶ πιὸ μαῦρο καὶ ἀδιαπέραστο. Ἀργὰ-ἀργὰ ἄρχισε νὰ διαφαίνεται τὸ φῶς καὶ νὰ ξανοίγη ἡ προοπτική. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πὼς σὰν φτάση κανεὶς σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, βλέπει πὼς δὲν τοῦ ἦταν δυνατὸ νὰ χάση τὸ δρόμο. Ἔχει γραφτῆ μιὰ ἀφθονία ἀπὸ διαφωτιστικὰ βιβλία. Οἱ πιὸ διακεκριμένοι ἀρχαιολόγοι ἔχουν ἀναλάβει τὴ ἐξήγησιν μὲ ἁπλὰ λόγια τὴ σημασία τῶν ἀνακαλύψεών τους.

Ἀπὸ λίγο-λίγο ἄρχισα νὰ βλέπω πὼς ἦταν δυνατὸν νὰ συντεθοῦν σὲ ἕνα ἑνιαῖο σύνολο ὅλες οἱ φαινομενικὰ ἀσύνδετες ἐκδηλώσεις ποὺ ἀποτελοῦν τὸν κόσμο ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ἔβλεπα τὸν κόσμο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς νὰ βαδίζη τρικλίζοντας ὅλο καὶ πιὸ γρήγορα σὲ μιὰ μοιραία καταστροφή. Ἦταν ἕνα δρᾶμα μὲ πολλὲς πράξεις, ποὺ ἡ σκηνὴ του πηδοῦσε ἀνυπόμονα ἀπὸ τὴ μιὰ χώρα στὴν ἄλλη, μὰ ποὺ ἡ κατακλεῖδα του παρουσιάζονταν βέβαιη καὶ προδιαγραμμένη ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ὅσο καὶ νὰ ἐναλλάσσονταν οἱ φάσεις, τὸ συμπέρασμα ποὺ ἔβγαινε ἦταν πάντα τὸ ἴδιο.

Τὰ πράγματα ἦσαν ρόδινα στὸ ξεκίνημα. Ὁ Κόσμος φάνταζε καλύτερος καὶ ὡραιότερος παρὰ ποτέ. Ὁ Αἰγύπτιος ἦταν πολιτισμένος καὶ δυνατός. Καὶ σὰν ὁ βαρετὸς καὶ πεζὸς Χιττίτης διακρίνονταν μόνο γιὰ τὶς πολεμικὲς ἀρετές του, ὁ Μυκηναῖος εἶχε ζωντάνια καὶ φαντασία. Ὁ Κόσμος ἦταν νέος. Ὁ «χρυσοῦς αἰώνας» ἔδειχνε πὼς θὰ ζοῦσε γιὰ πάντα.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ο ΚΛΕΦΤΗΣ ΜΙΑΣ ΝΥΧΤΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τὸ δεξί της κρατοῦσε πάντα τὸ πιστόλι της, γυρισμένο ἀπάνω στὸν κλέφτη, ποὺ τὴν κύτταζε μὲ πιὸ πολὺ θαυμασμό, μὲ πιὸ λίγη ἱκεσία καὶ μὲ καθόλου φόβο...

Μὲ τὴ γλυκειὰ μελωδικὴ φωνή της, ἀνεπαίσθητα τρεμουλιαστὴ ἀπὸ μιὰ συγκίνησι ποὺ μόλις διακρινόταν, ἡ γυναίκα μίλησε στὸ τηλέφωνο:

— Ἐμπρός... Χωροφυλακή; Δῶστέ μου τὸν ἀξιωματικὸ τῆς ὑπηρεσίας... Ἐδῶ κυρία Κατραμῆ... Ναί, τοῦ βιομηχάνου... Ἐδῶ καὶ λίγα λεφτά, ἔπιασα ἕναν λωποδύτη ποὺ μπῆκε στὴ βίλλα μου γιὰ νὰ κλέψη... Τὸν κρατάω ἐδῶ μπροστά μου, μὲ τὰ χέρια του ψηλά... Ἐλᾶτε ἀμέσως.. Ξέρετε Μυοσωτίδων εἰκοσιτέσσερα, ἐδῶ, στὸ Ψυχικό... Σᾶς περιμένω...

Κατέβασε τὸ ἀκουστικὸ ἡ ὡραία γυναίκα. Ὅσο τηλεφωνοῦσε, δὲν εἶχε πάψει νὰ σημαδεύη καὶ μὲ τὸ βλέμμα της καὶ μὲ τὸ πιστόλι της τὸν λωποδύτη. Ὕστερα, μ' ἕνα σκληρὸ χαμόγελο τοῦ εἶπε ψυχρά:

— Κ' ἔτσι σὲ λίγο σταματάει ἄδοξα ἡ καρριέρα σου...

Ἐκεῖνος ἔκανε μιὰν ἀκαθόριστη γκριμάτσα:

— Θὰ μὲ παραδώσετε, λοιπόν, στοὺς χωροφύλακες;... τὴ ρώτησε.

— Δὲν ἄκουσες; Ἔρχονται... Σὲ λίγα λεφτὰ θὰ εἶνε δῶ.

— Κρῖμα... ξέφυγε ἀπὸ τὰ χείλια τοῦ κλέφτη. Κ' εἶχα λογαριάσει ἀπόψε νὰ πιάσω τὴν καλή... Νὰ ξέρατε πόσες μέρες τριγύριζα ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι σας καὶ τοίμαζα τὸ κόλπο!...

— Ξέρω... Θὰ εἶχες μάθει ὅτι λείπει ταξίδι ὁ ἄντρας μου, ὅτι μέσα στὸ σπίτι δὲ βρισκόμουν παρὰ ἐγὼ μὲ δυὸ ὑπηρέτριες, καὶ βρῆκες τὴ δουλειὰ εὔκολη... Τρεῖς γυναῖκες, εἶπες... Λογάριασες, ὅμως, χωρὶς τὸ ξενοδόχο...

— Κι' ὁ ξενοδόχος ἦτανε τὸ πιστόλι σας... Τί νὰ γίνη;...

Ὅσο μιλοῦσε ὁ λωποδύτης, ἡ ὡραία γυναίκα τὸν κύτταζε περίεργα. Ἦτανε νέος, οὔτε τριάντα ἐτῶν, Μελαχροινός, ψηλός. Τὰ χαρακτηριστικά του ἤτανε ὄμορφα, μὰ κουρασμένα. Τὰ σγουρὰ μαλλιά του δραπετεύανε μέσα ἀπὸ μιὰ μισοκουρελιασμένη τραγιάσκα. Ἦταν ἀξύριστος καὶ φτωχοντυμένος.

Ἔτσι, ἀσυναίσθητα, ἡ γυναίκα τοῦ πέταξε μιὰ ἐρώτησι:

— Καί... πῶς σοὔρθε νὰ γίνης κλέφτης;...

Γέλασε πονηρὰ ἐκεῖνος:

— Σᾶς ἐνδιαφέρει νὰ μάθετε;

Κοκκίνισε ἐκείνη:

— Ὄχι... Ἔτσι ρωτάω...

— Γιὰ νὰ περνάη ἡ ὥρα, ὥσπου νὰ ρθοῦνε καὶ νὰ μὲ εἰσπράξουνε;... Καλά... Μὰ δὲν κάνει νὰ κατεβάσω τὰ χέρια μου; Κουράστηκα νὰ τὰ κρατάω ψηλά...

Σκέφτηκε μιὰ στιγμὴ μόνο ἡ γυναίκα:

— Καλά... τοῦ ἀποκρίθηκε ὕστερα. Κατέβασέ τα... Σὲ προειδοποιῶ, ὅμως, ὅτι στὴν παραμικρή σου ὕποπτη κίνησι, πυροβολῶ!...

Κατέβασε τὰ χέρια του ὁ κλέφτης, καὶ σήκωσε τοὺς ὤμους του:

— Τὸ ξέρω... Ὅτι δὲν τόχετε πολὺ νὰ μὲ στρώσετε χάμω... τῆς εἶπε.

Καὶ πιὸ σιγὰ πρόσθεσε μὲ κάποια μελαγχολικὴ μοιρολατρεία:

— Κ' ἴσως, δὲ θάχατε ἄδικο... Θὰ σκόλαγα μιὰ καὶ καλή...

Κάποια περίεργη συγκίνησι δάγκωσε τὴν καρδιὰ τῆς γυναίκας...

— Δὲν φαίνεσαι γεννημένος γιὰ κλέφτης... μουρμούρισαν ἄθελά της τὰ ἄλικα χείλια της.

— Ἤμουνα φτιασμένος πιὸ πολὺ γιὰ τραπεζίτης.... τῆς ἀποκρίθηκε μὲ πικρὴ εὐθυμία. Λοξοδρόμησα ὅμως, κι' ἀντὶ νὰ μπῶ ἀπὸ τὴν πόρτα στὴ ζωή, μπῆκα ἀπὸ τὸ παράθυρο!

Μιλοῦσε σιγὰ ἀβίαστα χωρὶς ἔπαρσι καὶ χωρὶς θεατρινισμό. Πίσω ὅμως ἀπὸ τὰ τόσο ἀνάλαφρα λόγια του μὲ τὴ φαινομενικὰ χαρούμενη φιλοσοφία, κρυβότανε κάτι ἁπλὰ σπαρακτικό...

Ἡ κυρία σηκώθηκε, ὁλοφάνερα ἀναστατωμένη. Κατέβασε τὸ πιστόλι της καὶ τοῦ εἶπε ξερά:

— Φύγε...

Ὁ κλέφτης τὴν κύτταξε παραξενεμένος:

— Νὰ φύγω;.. ἀπόρησε.

— Ναί... Νὰ φύγης...

— Καί... τὰ καλὰ παιδιὰ ποὺ θἄρθουνε σὲ λίγο;... Νὰ τὰ γελάσουμε;...

— Φύγε χωρὶς συζητήσεις πολλές, τοῦ φώναξε νευρικά, γιατί, ὅπου νάνε, θὰ χτυπήσουνε τὴν πόρτα!...

Ἐκεῖνος τὴν κύτταξε στὰ μάτια. Ἕνα χαμόγελο θριάμβου χάραξε τὰ γλωμὰ χείλια του.

— Μά, καλά· πῶς σᾶς ἦρθε νὰ μ' ἀφήσετε, ἀφοῦ μὲ πιάσατε καλὰ-καλά;...

— Μὲ τὰ ἄσκοπα λόγια σου, χάνεις πολύτιμο καιρό!... τοῦ εἶπε.

Πέταξε τὸ πιστόλι της σὲ μιὰ γωνιά, τὸν ἔπιασε ἀπὸ τοὺς ὤμους ἀποφασιστικὰ καὶ προσπάθησε νὰ τὸν σπρώξη πρὸς τὴν πόρτα...

Ἐκείνη τὴ στιγμή, τὸ κουδοῦνι χτύπησε ἐπίμονα!

Ἡ γυναίκα κέρωσε.

— Νάτα!... ψιθύρισε.

— Πᾶμε νὰ τοὺς ἀνοίξουμε.... τῆς ἔκανε εὔθυμα ὁ κλέφτης.

— Εἶσαι τρελλός!... Φύγε, ἀπὸ δῶ, ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα!...

Τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι του δυνατὰ σπασμωδικὰ καὶ τὸν τράβηξε πρὸς τὴ μεριὰ τῆς κουζίνας. Ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ μουρμούρισε:

— Κατέβα!... Εἶνε λίγα σκαλοπάτια.. Στρίψε δεξιά... Σὲ καμμιὰ εἰκοσαριὰ βήματα βρίσκεται ἡ πορτούλα τοῦ κήπου... Τὸ κλειδὶ εἶνε πάντα ἀπάνω της, ἀπὸ τὴ μέσα μεριά... Ἄνοιξε καὶ βγὲς στὸ δρόμο!...

Τὸ κουδοῦνι ἀντήχησε γιὰ δεύτερη φορὰ πιὸ ἐπίμονο... Καί, μαζί του ἀκούστηκε μιὰ δυνατὴ ἀντρικὴ φωνή:

— Ἀνοῖξτε!... Ἀνοῖξτε ἀμέσως, ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου!..

Ἡ γυναίκα ἔσπρωξε ἀποφασιστικὰ τὸν κλέφτη πρὸς τὴ σκάλα τῆς ὑπηρεσίας. Τότε ὅμως ξαφνικά, μέσα στὸ σκοτάδι, ἔνοιωσε τὰ μπράτσα του νὰ τὴ σφίγγουνε σὰν πυρωμένες τανάλιες, καὶ τὰ χείλια του νὰ κολλᾶνε διψασμένα ἀπάνω στὰ δικά της!... Ὕστερα, ἀπότομα ὁ κλέφτης ἔφυγε, γλίστρησε τὶς σκάλες καὶ χάθηκε στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας!...

Β'

Ἡ γυναίκα ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ παραζαλισμένη κάτω ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτη αὐτὴ ἐξέλιξι ποὺ εἶχε πάρει ἡ νυχτερινή της περιπέτεια...

Καὶ τὴν συνέφερε μόνο ἡ δυνατὴ φωνὴ τῆς καμαριέρας της ἀπὸ τὸ χώλ:

— Κυρία!... Κυρία!... Εἶνε ἡ Ἀστυνομία...

Φτιάχτηκε τότε λίγο ἡ γυναίκα, καί, μὲ βήματα ὄχι καὶ πολὺ σταθερά, ξαναγύρισε στὸ χώλ.

Εἶδε τὴν ὑπηρέτριά της ἐκεῖ νὰ τρέμη, ἀγουροξυπνημένη, κατάχλωμη...

— Τί εἶνε, Ἀσημίνα;...

Τρίτο κουδούνισμα ἀκούστηκε, καὶ ἡ ἴδια φωνή, πιὸ δυνατή, τάραξε τὴν ἡσυχία τῆς νύχτας:

— Κυρία Κατραμῆ!... Ἂν δὲν ἀνοίξετε ἀμέσως, θὰ σπάσουμε τὴν πόρτα!...

— Ἀμέσως... Σᾶς ἀνοίγω... ἀποκρίθηκε ἡ γυναίκα. Ἴσα-ἴσα ποὺ κατεβῶ...

— Τοὺς εἶδα ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ παράθυρο... τὴ βεβαίωσε ἡ καμαριέρα. Εἶνε χωροφύλακες... Μὰ τί θέλουν ἄραγε, τέτοια ὥρα;

Ἡ κυρία εἶχε στὸ διάστημα αὐτὸ κατεβῆ τὶς λίγες μαρμαρένιες σκάλες, κ' εἶχε πάει ν' ἀνοίξη τὴν ἐξώπορτα.

Ἀμέσως χυμήξανε μέσα ἕνας ἀνθυπομοίραρχος καὶ τρεῖς χωροφύλακες.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΛΕΞ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

«ΦΛΩΡΕΝΤΙΝΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ»

ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΟΡΣΙΝΙ

ΟΙ ΦΛΟΓΕΡΩΤΕΡΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

25ον

— Ὁ κὺρ Φαμπρίτσιο Βαράνο, ἐδῶ, συμφώνησε μαζί μου γιὰ τὸν ἄρχοντά του, τὸν περίφημο καὶ ξακουστὸ φεουδάρχη τοῦ Μπρατσιάνο, τὸν Πάουλο Τζιορντάνο Οὐρσίνο. Αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ γαμπρός μου. Καὶ θὰ γιορτάσω τοὺς γάμους του μὲ τὴν ἀγαπητή μου θυγατέρα ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς μῆνες στὸ καινούργιο παλάτι (Πίττι).

Ἡ Ἰσαβέλλα ἄκουσε σαστισμένη. Δὲ μποροῦσε νὰ φαντασθῆ ὅτι γι' αὐτὴν γινόταν ἡ φασαρία. Σήκωνε τώρα τὸ βλέμμα της μιὰ στὸ Ρωμαῖο ἄρχοντα — πληρεξούσιο τοῦ ὑποψηφίου — μιὰ στὸν ἡγεμόνα. Αὐτός, ὁ Κόσιμο, δὲν τῆς εἶχε πῆ τίποτε ἄλλο ἔπειτα ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα ποὺ τῆς ἀνήγγειλε ὅτι θὰ τὴν παντρέψη. Ἀπὸ τότε δὲν εἶχε ξαναγίνει λόγος. Ἡ ἴδια δὲν ἤθελε νὰ τὸν ρωτήση. Ὅμως αὐτὸς γιατὶ νὰ μὴ τῆς πῆ τίποτε καμμιὰ νύχτα, ἔστω καὶ στὴ συνάντησί τους τῆς προηγούμενης μέρας;

⁂

Εἶχε ἑορταστικὴ ὄψι ἡ Φλωρεντία αὐτὸ τὸ πρωϊνὸ τοῦ Μαΐου. Γιρλάντες λουλουδιῶν στόλιζαν τοὺς κυριώτερους δρόμους. Κι' ὁ κόσμος ντυμένος μὲ τὰ γιορτινά του, περίεργος, γιὰ κάθε πανηγύρι, τραβοῦσε πρὸς τὴ Μητρόπολι τῆς Φλωρεντίας, τὸν ἔξοχο καὶ καλλιτεχνικώτατο ναὸ τῆς Παναγίας «Ντὲλ Φιόρε», τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ ἀριστουργήματος τοῦ ΙΓ' καὶ ΙΔ' αἰῶνος τοῦ Ἀρνόλφο ντὶ Κάμπιο, μὲ τὸ ὡραιότατο κωδωνοστάσιο τοῦ Τζιόττο, μὲ τὸ παλιὸ (τοῦ ΙΑ' αἰῶνος) κτίριο τοῦ Βαπτιστηρίου — ποὺ τόσο ἄρεσε στὸ Δάντη, καθὼς ἦταν γεμᾶτο μὲ μωσαϊκὰ τεχνιτῶν τοῦ Βυζαντίου — μὲ τὴν μπρούτζινη πόρτα γεμάτη ἀνάγλυφα θείου μεγαλείου τοῦ γλύπτου Γκιμπέρτι (ἐμπρὸς στὰ ὁποῖα στεκόταν ὧρες ὁ Μιχαὴλ-Ἄγγελος σαστισμένος γιὰ τὴν ὀμορφιά της («πόρτα ἄξια νὰ κλείνη τὸν Παράδεισο» τὴν εἶχε ἀποκαλέσει), μὲ τὸ μεγαλόπρεπο τροῦλλο τοῦ Μπρουνελλέσκι, μὲ τὰ συμπλέγματα τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Ντονατέλλο καὶ τοῦ Μιχαὴλ-Ἀγγέλου καὶ τῶν ἀναγλύφων τοῦ Ταλέντι καὶ τοῦ Ποντεντέρα...

Αὐτοῦ θὰ εὐλογοῦσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Πίζας τὸ γάμο τῆς Ἰσαβέλλας. Ἡ ἐκκλησία ἦταν γεμάτη ἀπὸ τὸ ἀρχοντολόγι. Ἦταν κόσμος κ' ἐκεῖ ἀκόμη ὅπου πρὶν κάμποσα χρόνια ὁ Μπαντίνι μαζὶ μὲ δυὸ παπάδες ἔσφαξαν τὸν Ἰουλιανὸ Μέδικο κ' ἐκεῖ ὅπου ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Λαυρεντίου. Ἀκόμη καὶ τὸ ἱερὸ τῆς ἐκκλησίας εἶχε γεμίσει κόσμο, ἐπισκόπους καὶ παπάδες. Ἔβριθε ἀπὸ ἱερωμένους ποὺ εἶχαν ἔρθει γιὰ νὰ μπορέσουν ἀπὸ ἐκεῖ νὰ παρακολουθήσουν τὸ γάμο τῆς Ἰσαβέλλας πριγκιποπούλας μέσα ἀπὸ τὸ ἱερό — τὸ ἴδιο αὐτὸ μέρος ὅπου εἶχε συρθῆ μέσα πληγωμένος καὶ εἶχε κλειστῆ καὶ ταμπουρωθῆ μὲ λίγους φίλους του ὁ Λαυρέντιος ὁ Μεγαλοπρεπὴς ὅταν τὸν κυνηγοῦσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νὰ τὸν σφάξη μὲ τοὺς ἄλλους ὀπαδούς του.

Ἐμπρὸς σ' αὐτὸ τὸ ἱερό, στὸ μεσαῖο κλίτος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κοντὰ στοὺς «χορούς», ἀνάμεσα στὶς πελώριες χοντρὲς κολῶνες, στέκονταν πολλοὶ ἄντρες, ἄρχοντες ξένοι, περιστοιχίζοντας ἕνα νέο, ψηλό, λευκό, κοκκινομάλλη, ποὺ εἶχε ἀέρα ἄρχοντος μεγάλου. Ἐλαφρό, μαλακό, ξανθωπὸ χνοῦδι, σκέπαζε τὸ σαγόνι του καὶ φάνταζε πάνω ἀπὸ τὸ ἐπάνω του χεῖλος. Αὐτὸς ἦταν ὁ ἀπόγονος τόσων μεσαιωνικῶν πριγκίπων καὶ Παπῶν καὶ καρδιναλίων, ὁ φεουδάρχης ποὺ εἶχε κηδεστία μὲ τόσους Εὐρωπαίους μονάρχας, ὁ Πάολο Τζιορντάνο Ὀρσίνι, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν ὁποῖο εἶχε συμβληθῆ ὁ Κόσιμο Α' γιὰ νὰ τοῦ δώση τὴν κόρη του γυναίκα, ὁ ἄντρας ποὺ θὰ ἔδενε ἔπειτα ἀπὸ λίγες στιγμὲς τὴν Ἰσαβέλλα μὲ τὰ ἀδιάλυτα δεσμὰ τοῦ γάμου.

Ὅμως ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ 23 ἐτῶν νέος, φαινόταν τώρα νευριασμένος. Γυρνοῦσε καὶ κυττοῦσε γύρω του καὶ πίσω. Εἶχε περάσει ἡ συμφωνημένη ὥρα. Καὶ δὲ φαινόταν ὁ δοὺξ τῆς Φλωρεντίας οὔτε κανεὶς ἄλλος δικός του μὲ τὴ νύφη... Ὅλοι γυρνοῦσαν πίσω καὶ κυττοῦσαν.

Ἀλήθεια, γιατὶ ἀργοῦσε ὁ δοὺξ Κόσιμο κ' ἡ δούκισσα Ἐλεονώρα; Γιατὶ δὲν ἐρχόταν κανεὶς ἀπὸ τοὺς Μεδίκους νὰ φέρη καὶ τὴν Ἰσαβέλλα;

Πρὶν ἀρκετὴ ὥρα ἕνας καβαλλάρης ποὺ κάλπαζε σὰ φρενιασμένος στὴ στράτα ἀπὸ τὴ Μπολώνια, εἶχε διασχίσει τὸν παραπόταμο Μουνιόνε περνῶντας πάνω ἀπὸ τὴ «Πόντε Ρόσσο», πέρασε στὸ τεῖχος μέσα ἀπὸ τὴν πύλη Σὰν Γκάλλο καὶ ἀπὸ τοὺς δρόμους «Ρικασόλι» καὶ «Καλτσαγιόλι», ἔφθασε στὴν πλατεία τῆς «Σινιορίας» καὶ μπῆκε μέσα στὸ Παλαιὸ Παλάτι.

—Τὸ δοῦκα... φώναζε λαχανιασμένος. Φέρετέ με εὐθὺς στὸ δοῦκα...

Ὁ Κόσιμο ποὺ φοροῦσε κι' ὅλα, ἕτοιμος νὰ κατέβη, τὴν πιὸ ἐπίσημη βαρύτιμη, μεταξωτὴ δαντελλοκέντητη καὶ διαμαντοστολισμένη του βέστα, ἔρριξε στὸν ἐπιφανῆ Φλωρεντινὸ ἕνα ἀτενὲς βλέμμα.

—Βέττορι... πρόφερε ἐνῶ προχωροῦσε νὰ βγῆ καὶ νὰ κατέβη. Πολὺ τρέχεις καὶ πολὺ φωνάζεις. Ὅ,τι κι' ἂν ἔχης νὰ μοῦ πῆς νὰ περιμένης νὰ γυρίσω.

Καὶ προχώρησε πέρα.

Ἐκεῖνος, ταραγμένος, ἀκολουθοῦσε πίσω...

—Ἡ ὑψηλή σου ἐξοχότης, πρόφερε ξέφνα ξεσπῶντας, πρέπει νὰ πληροφορηθῆ τώρα, ἀμέσως. Ἔμαθα ὅτι θὰ γίνουν οἱ γάμοι τῆς ὑψηλῆς πριγκιποπούλας Ἰσαβέλλας. Ὅμως... δὲν πρέπει...

Ὁ Κόσιμο γύρισε ξαφνικὰ κ' ἔρριξε ἄγριο τὸ φοβερό του βλέμμα στὸν ἄντρα ποὺ εἶχε τολμήσει νὰ τοῦ μιλήση ἔτσι. Ἤξερε ὅτι τὸ στιλέτο του κρεμόταν δεξιά του. Ἐνῶ χάϊδευε τὴ λαβή του ἄνοιξε μὲ τὸ ἀριστερό του χέρι μιὰ πόρτα.

—Βέττορι... πρόφερε παγερὰ καρφώνοντας πάνω στὸν ἄνθρωπο τὸ φοβερό του βλέμμα. Τί θέλεις νὰ μοῦ ἀναγγείλης κ' ἐπιμένεις;

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Β'.- Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ 1920 ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

φῆς, ἀκούσθηκε, ἐπὶ τέλους, τὸ βαρὺ βῆμα τῶν στρατιωτικῶν περιπόλων καὶ τῶν ἀποσπασμάτων τῆς Χωροφυλακῆς.

Αἷμα δὲν χύθηκε. Ἀπὸ τὸν ὄχλο τοὐλάχιστον. Γιατί, τὴν ὥρα ποὺ γινόντουσαν αὐτά, ἐκεῖ κατὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους εἶχεν ἤδη δολοφονηθῆ ὅ,τι εὐγενέστερο εἶχε νὰ παρουσιάση ἡ Ἀντιπολίτευσις: ὁ Ἴων Δραγούμης.

Αὐτὰ εἶνε μὲ λίγα λόγια τὰ «ἔκτροπα», ποὺ ἔμειναν γνωστὰ στὴν Ἱστορία ὡς «Ἰουλιανά». Δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχουν μόνον τὰ Ἰουλιανὰ στὴν νεώτερη ἱστορία μας. Ὑπάρχουν καὶ Ὀκτωβριανὰ καὶ Νοεμβριανὰ καὶ πιὸ πρόσφατα, τὰ Δεκεμβριανά, ἀσφαλῶς τὰ χειρότερα ὅλων.

Ποιὸς ἔφταιγε γιὰ τὰ Ἰουλιανά; Φυσικὰ ὄχι ὁ Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος τὶς ὧρες ἐκεῖνες ἐχειρουργεῖτο στὴν κλινικὴ Μὰρκ στὸ Παρίσι. Ἀσφαλῶς ὅμως ἔφταιγε ἡ Κυβέρνησίς του καὶ πιὸ συγκεκριμένα ὁ Ρέπουλης, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν εὐθύνη τῆς τάξεως. Ὁ Βενιζέλος ἀπεδοκίμασε τὶς σκηνὲς δριμύτατα. Ὑποσχέθηκε νὰ ἀποζημιωθοῦν οἱ παθόντες καὶ νὰ τιμωρηθοῦν αὐστηρὰ οἱ πρωταίτιοι. Ὅταν ὅμως ἐπέστρεψε στὴν Ἀθήνα καὶ ἄκουσε στὴν Βουλὴ τὴν μακρὰν ἀπολογία τοῦ Ρέπουλη τῆς 27 Αὐγούστου 1920, τὸν «ἠσπάσθη» ὅταν κατέβηκε ἀπὸ τὸ βῆμα. Καὶ τὸ φίλημα ἐκεῖνο γιὰ πολὺν καιρὸ ἦταν θέμα σκίτσων καὶ σχολίων γιὰ τὶς ἀντιβενιζελικὲς ἐφημερίδες. Ὅσο γιὰ τὶς τιμωρίες τῶν πρωταιτίων, φυσικὰ δὲν ἔγινε τίποτε. Τιμωρήθηκε ποτὲ «ἡμέτερος»;

Ο ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΕΠΟΥΛΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ

Καιρὸς ὅμως νὰ ἐπιστρέψουμε στὸ θέμα μας, ἔπειτα ἀπὸ τὴν παρένθεσι τῶν «Ἰουλιανῶν».

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ξέρωμε τί ἔκτασι θὰ ἔπαιρνε ἡ ὑπόθεσις τῆς συνωμοσίας, ἂν δὲν συνέπιπτε μὲ τὴν ἀπόπειρα ἢ ἀνακάλυψίς της. Τὸ γεγονὸς ὅμως τῆς ἀποπείρας φούντωσε ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ τὰ πάθη στὸν ὕψιστο βαθμὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἔδωσε στὴν συνωμοσία ἔκτασι καὶ σημασία ποὺ — ἴσως, δὲν λέμε ἀσφαλῶς — νὰ μὴ εἶχε.

Ὁ Ρέπουλης τὴν ἄλλη μέρα δὲν δυσκολεύθηκε νὰ δώση ἐντυπωσιακὰ στοιχεῖα τῆς συνωμοσίας, τονίζοντας μάλιστα πὼς ὅ,τι λέγει εἶνε βεβαιωμένον. Ἐδήλωσε λοιπὸν πὼς ἡ συνωμοσία ἀπέβλεπε σὲ Κίνημα, ποὺ θὰ ξεσποῦσε τὸ βράδυ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Συνθήκης μεταξὺ μιᾶς καὶ δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα, πὼς στὶς 11 οἱ συνωμόται ἄρχισαν νὰ ὑποπτεύωνται ἀπὸ τὶς κινήσεις τῶν περιπόλων ὅτι ἀπεκαλύφθησαν, πὼς δόθηκε ἔτσι τὸ σύνθημα τῆς διαλύσεως καί, τὸ κυριώτερο, πὼς οἱ ἀρχηγοὶ τῆς συνωμοσίας ἔλεγαν στοὺς συνωμότας ὅτι, ἐνῶ αὐτοὶ θὰ ἐξημερώνοντο κύριοι τῆς καταστάσεως, θὰ ἤρχετο ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ τὸ ἄγγελμα τῆς δολοφονίας τοῦ Βενιζέλου.

Καὶ πρόσθεσε:

—Αὐτὰ δὲν λέγω ἁπλῶς ὅτι τὰ ἄκουσα. Κάθε τι ποὺ λέγω εἶνε βεβαιωμένο. Τὰ ἔμαθα χθὲς τὴν νύκτα.

Οἱ ἐφημερίδες ὅμως τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἠρκοῦντο οὔτε σ' αὐτά. Δὲν τοὺς ἔφθαναν οἱ βεβαιώσεις τοῦ Ρέπουλη. Τὸν συσχετισμὸ τῆς ἀποπείρας μὲ τὴν συνωμοσία προτιμοῦσαν νὰ τὸν παρουσιάζουν ὡς ὁμολογία τῶν δολοφόνων — ἄσχετο ἂν ἐκεῖνοι στὸ Παρίσι ἔλεγαν τὸ ἐντελῶς ἀντίθετο. Καὶ μὲ τέτοιες λεπτομέρειες, μὲ τέτοια πειστικότητα σερβίριζαν τὶς εἰδήσεις των, ὥστε θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε κανεὶς ἐξαιρετικὰ δύσπιστος γιὰ νὰ μὴ παρασυρθῆ:

«Οἱ δολοφόνοι ὁμολογοῦν τὴν συνωμοσία».

«Ἀντίγραφα τῶν ἐγκυκλίων εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν ἐπὶ τῶν δολοφόνων».

«Εὑρέθη ἐν Παρισίοις ἡ κρυπτογραφικὴ ἀλληλογραφία μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ δολοφόνων».

ΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Ὅλες δὲ ἐν χορῷ ἐπαναλαμβάνουν μὲ μεγάλα γράμματα, κάθε μέρα, ὅτι οἱ δολοφόνοι ὡμολόγησαν ὅτι «ἔλαβαν διαταγὴν νὰ φονεύσουν καὶ προσεπάθησαν νὰ ἐκτελέσουν τὴν διαταγήν».

Μερικὲς μάλιστα παραθέτουν καὶ αὐτολεξεὶ στιχομυθίαν μὲ τὸν ἀνακριτήν:

«Παρὰ τίνος ἐλάβατε τὴν διαταγήν;»

«Τοῦτο εἶνε μυστικόν, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ μᾶς ἀποσπάσετε».

Καὶ προσθέτουν βέβαια ὅτι ἡ δολοφονία ἦτο συνδυασμένη μὲ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος «διὰ πραξικοπήματος» στὴν Ἀθήνα. Ξέρουν μάλιστα καὶ πόσα χρήματα διετέθησαν: ἕνα ἑκατομμύριο. Καὶ ποιὸς τὰ διεχειρίζετο: ὁ Στράτος.

Ἀπὸ τὴν ἑπομένην λοιπὸν οἱ συλλήψεις ἐπῆραν ἔκτασι τεράστια. Ἑκατοντάδες πολιτῶν συνελήφθησαν, ὄχι μόνον στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ καὶ στὶς ἐπαρχίες, καὶ ἔμειναν ἑβδομάδες ὑπὸ αὐστηρὰν ἀπομόνωσιν. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὴν Δεκαεξαμελῆ Ἐπιτροπὴ ποὺ διηύθυνε τὴν Ἡνωμένη Ἀντιπολίτευσι. Ἔτσι συνελήφθησαν οἱ Μπούσιος, Λ. Ροῦφος, Ξ. Στρατηγός, Ν. Λεβίδης, Παν. Τσαλδάρης, Γ. Εὐστρατιάδης, Γ. Μπαλτατζῆς, Γ. Δεληγιάννης, Α. Στεφανόπουλος, Λ. Καμπᾶς, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων «Καθημερινῆς» Γ. Βλάχος, «Πολιτείας» Νικολούδης, «Ἑσπερινῆς» Γιάνναρος, ὁ ἔπειτα Πρωθυπουργὸς Καλογερόπουλος καὶ πλῆθος ἀποτάκτων, ἀπομακρυνθέντων ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν κ.ἄ.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΑΡ. 961

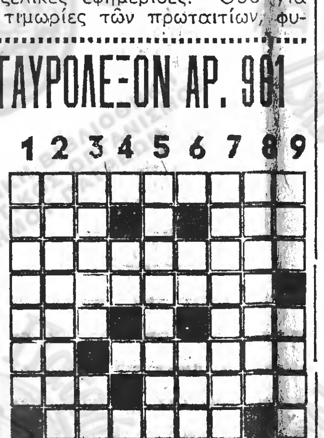

Ὁριζοντίως:
1) Μέγας σοφὸς τῆς ἀρχαιότητος ἐκ Σάμου.
2) Πρόθεσις.— Συμπεραίνει.
3) Ναύκληρος πλοίου.
4) Παλαιὰ πρωτεύουσα τῆς Μηδίας, ὅπου ἀπέθανεν ὁ Παρμενίων.
5) Φυλὴ Ἐρυθροδέρμων κατοικοῦσα εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς λίμνης Οὐΐννιπεγκ.— Γνωστὴ χρωστικὴ οὐσία, ἠχητικῶς καὶ ἐνάρθρως.
6) Ἄρθρον.— Προϋποθέτουν ὦτα...
7) Δίδει διπλασιαζόμενον... εὐτραφέστατον θῆλυ.— Ἕνα δένδρον (γεν.).
8) Ἀθόρυβος ἀρχαϊστί, ἢ σύμπας νεοελληνιστί...ἀναλόγως τοῦ τόνου.
9) Μαζὶ μὲ τὸ «οὕτως» σημαίνει «τρόπον τινά».— Ἀναφορ. ἐπίρρημα.

Καθέτως:
1) Τὸ στοργικώτερο διὰ τοὺς νεοσσοὺς τοῦ πτηνόν.
2) Αὐτοὶ οὐδέποτε ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνην.
3) Κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.— Προηγοῦνται τοῦ Πατριάρχου.
4) Ἄρθρον.— Νότα.
5) Κάτοικοι ἐπαρχίας τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας.
6) Ἀρχηγὸς τῶν Ἐπειῶν εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον (αἰτ.).
7) Μία τῶν τριῶν ἀρχαιοτάτων φυλῶν τῶν Ρωμαίων πολιτῶν πατρικίων.
8) Βουνὰ τῆς Πελοποννήσου.
9) Προσωπ. ἀντωνυμία τοῦ πληθυντικοῦ. —Ὑποκορ. ἀνδρικοῦ ὀνόματος.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ ΑΡ. 960

Ὁριζοντίως:
1) Μένιππος. 2) Ἐπί.— Ἀλυκή. 3) Τακοφόρος. 4) Ἀνήκουστα. 5) Ξιφισμοί. 6) Νονά.— Χούϊ. 7) Βάρην.— Λίε. 8) Σοβαρή. 9) Ναΐσσερ.

Καθέτως:
1) Μέταξαν. 2) Ἐπονίνης. 3) Νικηφόρον. 4) Ὀκινάβα. 5) Πάφος.— Βάϊ. 6) Πλουμί.— Ρ.Σ. 7) Οὐρσούλης. 8) Σκότιοι. 9) Ἦσα.— Χείρ.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑΙΩΝ»

Τὸ ἐναρκτήριον μάθημα τοῦ κ. Χ. Ι. Καρούζου μὲ θέμα «Πολιτισμὸς καὶ Τέχνη στὴν προϊστορικὴν Ἑλλάδα» θὰ γίνῃ αὔριον Τετάρτην καὶ ὥραν 7.45—8.45 μ.μ., μὲ ἐλευθέραν εἴσοδον. Αἱ ἐγγραφαὶ διὰ τὰ μαθήματα τῆς δευτέρας περιόδου συνεχίζονται 6—9 μ.μ. καθημερινῶς, μέγαρον ΧΕΝ, Ἀμερικῆς 11.

ΓΥΡΙΖΩ - ΡΑΒΩ

Μὲ δραχμὰς 120 γυρίζω ἐνδυμασίας, καμπαρντίνες καὶ παλτά. Ἐκτελῶ μανταρίσματα ἐντελῶς ἀδιάκριτα. ΑΣΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Θεμιστοκλέους 15.

15.000 ΠΕΡΙΠΟΥ ΑΤΟΜΑ ΜΕΤΕΒΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΥ

ΖΩΗΡΑ ΕΥΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΧΟΡΟΙ

ΠΑΤΡΑΙ 1 Μαρτίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐθριάμβευσε κ' ἐφέτος εἰς τὴν πόλιν μας τὸ Καρναβάλι ποὺ κάθε χρόνο χαρίζει εἰς τοὺς Πατρινοὺς καὶ τὰς χιλιάδας τῶν ἐπισκεπτῶν, ἀδιάπτωτο κέφι.

Δύο ἀπὸ τὰ ἅρματα ποὺ παρήλασαν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Πατρῶν.

Οἱ ἐκδρομεῖς ποὺ ἦλθαν εἰς τὴν πόλιν μας, διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἑορτάς, ἐπέρασαν μαζὶ μὲ τοὺς Πατρινοὺς δύο ἀλησμονήτους ἡμέρας, μέσα εἰς πραγματικὸ ξεφάντωμα, ποὺ ἀπετέλεσε τὸ κορύφωμα τῆς ἀποκρηάτικης εὐθυμίας. Ἰδίως κατὰ τὰς νύκτας τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν ὁλόκληρος ἡ πόλις ἦτο εἰς τὸ πόδι. Ἀπὸ κάθε γωνιά της, ἀπὸ κάθε σπίτι, ἀπὸ τὰς μεγάλας αἰθούσας τῶν διαφόρων κέντρων καὶ τὰς πολυαρίθμους ταβέρνας ἠκούοντο εὔθυμοι φωναί, τραγούδια χαρᾶς, ξένοιαστα γέλια. Γλεντοῦσαν ὅλοι, πλούσιοι, φτωχοί, νέοι, νέες, γέροι, γρηές.

Ὁ σοκολατοπόλεμος ἐφέτος ἦτο.. ζωηρότατος κ' ἐσταμάτησε ὅταν ἐτελείωσαν... τὰ πυρομαχικά. Τὸ τί ἔγινε, δὲν περιγράφεται. Ὀρθῶς δὲ οἱ ξένοι, οἱ ὁποῖοι ἦλθον εἰς τὴν πόλιν μας, ἔλεγαν, ὅτι τὸ πατρινὸ Καρναβάλι εἶνε συνυφασμένο μὲ τὸν χαρούμενον αὐτὸν πόλεμον. Πρᾶγμα τι, τὸ θέαμα ἦτο ἐξαιρετικόν.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Τὸ Σάββατο τὸ βράδυ, διότι ἀπὸ τότε οὐσιαστικῶς ἤρχισαν αἱ ἑορταί, εἰς τὰς δεκάδας αἰθουσῶν τῶν Πατρῶν, ἔγιναν χοροί, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπεκράτησε μέχρι τὸ πρωΐ, ἀδιάπτωτο κέφι. Τὸ γλέντι ἦτο ἄνευ προηγουμένου. Χωρὶς καμμίαν παρεξήγησιν, γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι Πατρινοὶ καὶ ξένοι, κυριολεκτικῶς τὰ ἔσπασαν μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν γενικῆς εὐθυμίας.

Τὸ πρωϊνὸ τῆς Κυριακῆς ἀπετέλεσε τὴν ἀνάπαυλαν τῆς πρώτης φάσεως τῆς ἑορταστικῆς ἐκδηλώσεως. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἀφιερώθη εἰς τὴν θεαματικὴν παρέλασιν τῶν ἁρμάτων καὶ τῶν ἑκατοντάδων μετημφιεσμένων. Ἀπὸ ἐνωρίς, χιλιάδες κόσμου εἶχαν κατακλύσει τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ διήρχοντο τὰ ἅρματα, διὰ νὰ ἴδουν τὴν παρέλασίν των. Ὑπολογίζεται, ὅτι πλέον τῶν 150.000 ἀτόμων παρηκολούθησαν τὴν θεαματικὴν παρέλασιν τῶν ἁρμάτων.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΜΑΤΩΝ

Ἡ παρέλασις τῶν ἁρμάτων ἐγένετο τὴν 3.30 μ.μ. ἐκ τῆς πλατείας Ὁμονοίας. Προηγεῖτο ἡ Δημοτικὴ Μουσική, ἠκολούθουν ὅμιλοι μετημφιεσμένων καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ ἅρμα τοῦ Καρναβάλου, πλαισιωμένον ὑπὸ δεκάδων μασκαράδων, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργουν δαιμονιώδη θόρυβον. Εἶτα ἠκολούθει τὸ ἅρμα τῆς «Πενθερᾶς», δύο ἄλλα ἅρματα, ἡ Μουσικὴ Μπάντα Αἰγίου, τὸ ἀνθοστόλιστον ἅρμα τῆς «Βασιλίσσης», ἡ Μουσικὴ τῆς Γαστούνης, διάφοροι ὅμιλοι μετημφιεσμένων, τὸ ἅρμα τοῦ «Ὀρφέως», τὰ μέλη τοῦ ὁποίου, μετημφιεσμένα, τραγουδοῦσαν εὔθυμα ἀποκρηάτικα τραγούδια, καὶ δύο ἄλλα ἅρματα. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρελάσεως τῶν ἁρμάτων εὑρίσκοντο δύο φορτηγὰ αὐτοκίνητα μὲ ντομινοφόρους — ἐπίλεκτα μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Πατρῶν — τὰ ὁποῖα ἔρριπτον βροχηδὸν σοκολάτας εἰς τοὺς θεατάς, τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν, τὰ ὁποῖα εἶχαν κατακλυσθῆ ἀπὸ κόσμο. Τὸ θέαμα τοῦ σοκολατοπολέμου ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τοῦ Πατρινοῦ Καρναβαλιοῦ καὶ ἐνεθουσίασεν ἰδιαιτέρως τοὺς ἐπισκέπτας, οἱ ὁποῖοι διὰ πρώτην φορὰν ἔβλεπον τοιοῦτον θέαμα.

Τὴν 8ην νυκτερινὴν παρήλασαν καὶ πάλιν τὰ ἅρματα, ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν φωταγωγημένα. Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν κλίμακα τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τὸν λιμενοβραχίονα Ἁγίου Νικολάου ἐκάησαν πολλὰ πυροτεχνήματα.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ ἅρμα τοῦ Καρναβάλου μετεφέρθη εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου, ὅπου τὴν 12ην νυκτερινὴν ἐκάη ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν χιλιάδων κόσμου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καύσεως τοῦ Καρναβάλου ἐκάησαν καὶ ἄλλα πυροτεχνήματα.

ΟΙ ΧΟΡΟΙ

Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ Πατρινοῦ Καρναβαλιοῦ εἶνε οἱ χοροί. Τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς ἔγιναν περισσότεροι ἀπὸ 50 χοροὶ εἰς διαφόρους αἰθούσας καὶ κέντρα τῶν Πατρῶν. Οἱ μεγαλύτεροι ἦσαν τῆς Φιλαρμονικῆς, τοῦ Δημοτ. Θεάτρου καὶ τοῦ «Πανθέου». Ἐξ αὐτῶν, ὁ πρῶτος ἦτο ἐπίσημος. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς χοροὺς τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ «Πανθέου» ἡ εὐθυμία ἦτο ἀπερίγραπτος.

Εἰς τὸν χορὸν τῆς «Φιλαρμονικῆς» ἐθαυμάσθησαν αἱ τουαλέτται τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῶν μεγαλυτέρων οἴκων Μόδας Ἀθηνῶν καὶ Παρισίων.

Ἀλλὰ πραγματικὸ ξεφάντωμα ἐπεκράτησεν εἰς τὰς δεκάδας τῶν κέντρων καὶ τὰς ταβέρνας τῶν Πατρῶν. Τὸ τί ἔγινε, κυρίως εἰς τὰς ταβέρνας, δὲν περιγράφεται. Τὴν ἀποκρηάτικη εὐθυμία, ποὺ διακρίνει τὸ Πατρινὸ Καρναβάλι, τὴν εὕρισκε κανεὶς εἰς τὰ διάφορα κέντρα καὶ τὰς ταβέρνας. Καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ξανάζησεν ἡ Παλιὰ Πάτρα, ποὺ τόσο τὴν νοσταλγοῦν οἱ γεροντότεροι τῆς πόλεως. Τὸ τραγοῦδι «Καρνάβαλε τὴν Ἀποκρηά, τρελλαίνεις γέρους καὶ παιδιά» ἀντηχοῦσεν ἀπὸ ὅλας τὰς ταβέρνας. Αἱ σοκολάτες ἐρρίπτοντο βροχηδόν, αἱ σερπαντίνες αὐλάκωναν τὸν ἀέρα, ὁ καμπανίτης ἔρρεεν ἀφθόνως καὶ τὸ κέφι καὶ ἡ ἀποκρηάτικη εὐθυμία εὑρίσκοντο εἰς τὸ κορύφωμά των.

Καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος πιστός... εἰς τὸ καθῆκον τῆς ἀποκρηάτικης εὐθυμίας, ἐγκατέλειψε τὰ ὅπλα, ὅταν πλέον ἤρχιζε νὰ χαράζη ἡ αὐγή, ἐνῷ πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ καὶ εἰς τοὺς φωτισμένους πλέον ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας δρόμους καὶ στρωμένους ἀπὸ σερπαντίνες, συνέχιζαν τὸ γλέντι τους, χορεύοντες καὶ τραγουδοῦντες ἀποκρηάτικα εὔθυμα τραγούδια.

Αὐτό, μὲ λίγα λόγια, εἶνε τὸ Πατρινὸ Καρναβάλι, ποὺ τὸ ἔζησαν ἐφέτος περισσότεροι ἀπὸ 15.000 ξένοι ἀπ' ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

ΕΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΓΕΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου

Παρακαλεῖσθε ὅπως προσέλθητε πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ «Τεγεατικοῦ Συνδέσμου» κατὰ τὴν Κυριακὴν 6ην Μαρτίου ἐ. ἔ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ὁδὸς Ἀμερικῆς 8, καὶ ὥραν 9.30 π.μ. ἀκριβῶς.

Θέματα Γεν. Συνελεύσεως:
1) Ἀπολογισμὸς πεπραγμένων.
2) Κατάθεσις καὶ ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ 1953 - 1954.
3) Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.
4) Κατάθεσις καὶ ἔγκρισις Προϋπολογισμοῦ 1954 - 1955.
5) Κατάθεσις προτάσεων καὶ λῆψις ἀποφάσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28ῃ Φεβρουαρίου 1955.

Ὁ Πρόεδρος
ΝΙΚ. Κ. ΚΑΡΑΜΕΣΟΥΤΗΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΑΠ. Ι. ΠΑΝΟΥΣΗΣ

Σημ. — Ἡ παρουσία πάντων εἶνε ἀπαραίτητος, καθ' ὅσον ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας καθίσταται ἀδύνατος ἄλλη συνεδρίασις, ἐλλείψει διαθεσίμου αἰθούσης.

ΑΓΓΛΙΚΑ

ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΕΚΜΑΘΗΣΙΣ ΜΕ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ Κ' ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΝ ΑΠΟ ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΠΕΙΡΑΣ.

Ἐπὶ 17ετίαν ἐδιδάξαμεν χιλιάδας Σπουδαστάς. Ὅλαι αἱ τάξεις ἀπὸ ἀρχαρίων μέχρι διπλώματος Καίμπριτζ καὶ Μίτσιγκαν (Proficiency). Δίδακτρα μηνιαίως δρχ. 50—60.
ΣΧΟΛΗ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
(Ἀνεγνωρισμένη)
Δώρου 5 Γ, Ὁμόνοια, τηλ. 51-120

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ — ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΜΑΡΙΩΤΗΣ
Δέχεται εἰς τὴν νέαν του διεύθυνσιν, ΣΙΝΑ 15, ἀπὸ 9—12 π.μ. καὶ 5—8 μ.μ. Νέος ἀριθμὸς τηλεφ. 614-941.

ΜΑΡΙΚΑ Κ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται 9 π.μ.—1 μ.μ. καὶ 4—8.30 μ.μ., Νυμφαίου 21 - Κουπόνια.

ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΟΝ ΓΑΜΒΡΟΝ ΤΟΥ ΕΠΕΙΔΗ ΠΑΡΗΜΕΛΕΙ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗΝ ΤΟΥ;

ΔΕΝ ΔΙΕΛΕΥΚΑΝΘΗ Ο ΔΙΑΠΡΑΧΘΕΙΣ ΠΡΟΧΘΕΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΦΟΝΟΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 1 Μαρτίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ στυγερὸν ἔγκλημα, ποὺ διεπράχθη τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς, μὲ θῦμα τὸν Μανώλην Σπηλιόπουλον καὶ δράστην τὸν γυναικάδελφόν του Ὀρέστην Κοντονῆν, παραμένει εἰσέτι σκοτεινόν. Οὔτε τὰ αἴτια κατέστη ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθοῦν, οὔτε καὶ αἱ συνθῆκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας διεπράχθη.

Ὁ Ὀρέστης Κοντονῆς, ποὺ ἐφόνευσε τὸν γαμβρόν του Μανώλην Σπηλιόπουλον.

Περὶ τὴν 7ην πρωϊνὴν τῆς Κυριακῆς ἕνα ἄτομον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 92 καταστήματος σιδηρικῶν τοῦ Μανώλη Σπηλιοπούλου καὶ ἔτρεχε πρὸς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας. Καθ' ὁδὸν ὁ ἄγνωστος, συναντήσας ἕνα ἀστυφύλακα, τὸν Ἀθανάσιον Ἀρβανίτην, τοῦ εἶπε:

— Σκότωσα τὸν γαμβρόν μου! Πηγαίνετε νὰ τὸν βρῆτε μέσα στὸ μαγαζί του!

Ὁ ἀστυφύλαξ ἐξεπλάγη ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτον αὐτὴν ἀποκάλυψιν καὶ ὡδήγησε τὸν ἄγνωστον εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν, εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας κ. Καραΐνδρον.

— Λέγομαι, εἶπεν, Ὀρέστης Κοντονῆς. Ἐλᾶτε νὰ σᾶς δείξω τὸ μαγαζί, ποὺ εἶνε μέσα σκοτωμένος ὁ γαμβρός μου Μανώλης Σπηλιόπουλος.

Ἀμέσως ὄργανα τοῦ Τμήματος τῆς Ἀσφαλείας συνώδευσαν τὸν Κοντονῆν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ ὕψωσαν τὸ ρολλὸ τοῦ καταστήματος, εὑρέθησαν πρὸ ἀνατριχιαστικοῦ θεάματος. Ὁ Σπηλιόπουλος, βαρύτατα τραυματισμένος, ἔπλεεν ἐντὸς λίμνης αἵματος. Ἀμέσως μετεφέρθη εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, ἀλλὰ μεθ' ἡμίσειαν ὥραν ἐξέπνευσε.

Πλησίον τοῦ πτώματος ἀνευρέθη ἕνα καινούργιο τσεκοῦρι, τὸ ὁποῖον ἦτο καταιματωμένον μέχρι τῆς λαβῆς αὐτοῦ.

— Νά, μ' αὐτὸ τὸν βάρεσα, εἶπεν εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὁ δράστης. Εἶχε καταστρέψει τὴν οἰκογένειάν μας.

Ὁ Κοντονῆς εἶνε ἡλικίας 50 περίπου ἐτῶν, σταφιδοκαρφωτὴς τὸ ἐπάγγελμα. Οἱ ἀστυνομικοὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ὁ Κοντονῆς, μετὰ τὸ στυγερὸν ἔγκλημά του, κατελήφθη ἀπὸ μεγάλην ταραχὴν καὶ ἔδιδεν ἀορίστους ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν ἀστυνομικῶν. Ἐπανειλημμένως δὲ ἠρώτα τὸν διοικητὴν τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος κ. Στασινόπουλον ἐὰν ἀπέθανεν ὁ Σπηλιόπουλος, ὅταν δὲ τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι ὁ γαμβρός του ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματά του περιέπεσεν εἰς μελαγχολίαν καὶ δὲν ὡμίλει εἰς κανένα.

Ὁ δράστης ἔχει δύο ἀδελφοὺς καὶ μίαν ἀδελφήν, τὴν Βάσω, ἡ ὁποία πρὸ 4ετίας ὑπανδρεύθη τὸ θῦμα. Σημειωτέον, ὁ Σπηλιόπουλος ἦτο προηγουμένως νυμφευμένος καὶ μετὰ 10ετῆ συζυγικὴν ζωὴν ἐχώρισε, δι' ἀγνώστους λόγους, τὴν πρώτην του γυναῖκα, μίαν διδασκάλισσαν, καὶ ἐνυμφεύθη τὴν Βάσω. Πρὸ 3ετίας ὁ Σπηλιόπουλος μὲ τὴν προῖκα τῆς δευτέρας συζύγου του ἤνοιξεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 92 κατάστημα σιδηρικῶν. Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τὸ ζεῦγος ἔζη ἁρμονικά, ἀλλὰ τελευταίως αἱ σχέσεις τῶν δύο συζύγων ὠξύνθησαν μέχρι σημείου ὥστε πολλὲς φορὲς τὸ θῦμα νὰ μὴ κοιμᾶται εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ καταστήματός του. Παραλλήλως ὅμως καὶ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Σπηλιοπούλου δὲν ἐξειλίσσοντο καλά, εἴτε διότι τὸ κατάστημά του δὲν εἰργάζετο, εἴτε διότι ἦτο ἀκατάλληλος διὰ τοιαύτην ἐργασίαν. Ὁ ἐκ τῶν γυναικαδέλφων του Ὀρέστης Κοντονῆς—ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος— πολλὲς φορὲς ἐζήτησεν ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν γαμβρόν του διὰ τὴν στάσιν του ἔναντι τῆς ἀδελφῆς του, ἀλλ' οὐδέποτε ἐλάμβανε συγκεκριμένη ἀπάντησιν, ἐνίοτε δέ, ὁσάκις εἶχεν οἰκονομικὰς δυσχερείας, καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἄλλος ἀδελφὸς του Κωνσταντῖνος, ὑδραυλικός, ἐνίσχυον οἰκονομικῶς τὸν γαμβρόν των. Πρὸ ἔτους περίπου τὸ θῦμα ἐγκατέλειψε τὰς Πάτρας καὶ μετέβη εἰς Πύργον καὶ ἐκεῖθεν ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν οἰκογένειαν τῆς συζύγου του ὅτι θὰ ηὐτοκτόνει, διότι χρεωστοῦσε πολλά. Ἡ οἰκογένεια Κοντονῆ καὶ πάλιν ἐνίσχυσεν οἰκονομικῶς τὸν Σπηλιόπουλον, ὁ ὁποῖος, μετὰ 5 ἡμέρας, ἐπανῆλθεν εἰς Πάτρας, πλησίον τῆς συζύγου του.

Πρὸ 10 ἡμερῶν ὁ Σπηλιόπουλος ἐξηφανίσθη καὶ πάλιν ἐκ Πατρῶν καὶ μετὰ διήμερον συνελήφθη εἰς Μεσολόγγιον ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ὕποπτον ἄτομον καὶ στερούμενον ἀστυνομικῆς ταυτότητος. Ὅταν ὅμως τὴν ἑπομένην διεπιστώθη ἡ ταυτότης του, ἀφέθη ἐλεύθερος καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Πάτρας.

Η ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΦΟΝΟΥ

Τὸ Σάββατον τὸ βράδυ, ὅπως διατείνεται ὁ δράστης, διενυκτέρευσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ του. Τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς καὶ πρὶν ἀκόμη φωτίση καλά, ἀμφότεροι ἐξῆλθον τῆς οἰκίας καὶ μετέβησαν εἰς ἕνα παραλιακὸν κέντρον, τὸ ὁποῖον, λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Καρναβάλου, ἦτο ἀνοικτὸν καὶ ἔπιον καφέ. Περὶ τὴν 7ην πρωϊνὴν —πάντοτε κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ δράστου— ἔφυγαν ἀπὸ τὸ κέντρον καὶ μετέβησαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Σπηλιοπούλου. Εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ὁ Κοντονῆς, ὅπως οὗτος ἰσχυρίζεται, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν γαμβρόν του νὰ τοῦ εἴπη πόσα χρήματα χρεωστεῖ.

— Τί θέλεις νὰ τὰ μάθης; τοῦ ἀπήντησεν. Ἐσὺ νὰ κυττάξης τὴ δουλειά σου κ' ἐγὼ θὰ τὰ βγάλω πέρα...

Ἀλλ' ὁ δράστης ἐπέμενεν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον τοῦ γαμβροῦ του, ὁπότε ὁ τελευταῖος τοῦ ἀπήντησε ζωηρῶς:

— Καὶ πάλι σοῦ λέω: δὲ θὰ σοῦ δώσω λογαριασμό!...

Τότε ὁ Κοντονῆς ἥρπασεν ἕνα τσεκοῦρι, ποὺ εὑρίσκετο ἐκεῖ πλησίον, καὶ ἤρχισε νὰ καταφέρη δι' αὐτοῦ ἀλλεπάλληλα πλήγματα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ γαμβροῦ του, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπὶ μιᾶς καρέκλας.

Κατόπιν ὁ δράστης ἔσπευσε νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Αὐταὶ εἶνε αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας διεπράχθη τὸ ἔγκλημα, ὅπως τὰς ἀφηγήθη ὁ Κοντονῆς. Καὶ ἐρωτᾶται: Λέγει τὴν ἀλήθειαν; Κανεὶς ἐν προκειμένῳ δὲν δύναται νὰ βοηθήση τὴν ἀνάκρισιν. Ἐπίσης ὁ Κοντονῆς ἰσχυρίζεται ὅτι τὴν προηγουμένην νύκτα τοῦ ἐγκλήματος ἦτο μαζὶ μὲ τὸ θῦμα εἰς τὴν οἰκίαν του. Ποῖος ὅμως δύναται νὰ ἐπιβεβαιώση τοῦτο; Ἀλλὰ καὶ ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν ἐκδοχὴν αὐτήν, διατί ἐξῆλθον τῆς οἰκίας προτοῦ ἀκόμη ξημερώση; Ἀλλὰ καὶ πάλιν πῶς εὑρέθησαν καὶ οἱ δύο ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ θύματος; Μήπως ὁ δράστης, γνωρίζων ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ ἐκοιμήθη ὁ γαμβρός του, μετέβη ἐκεῖ πρὸς συνάντησίν του;

Ἐπίσης παραμένουν ἄγνωστα καὶ τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος, διότι θεωρεῖται ἀπίθανον ὅτι ὁ Κοντονῆς ἐφόνευσε τὸν γαμβρόν του διότι τὸ «μαγαζί του δὲν ἐπήγαινε καλά». Ἀσφαλῶς ἄλλη βαθυτέρα αἰτία θὰ ὑπάρχη, τὴν ὁποίαν ὅμως ὁ δράστης δὲν θέλει ν' ἀποκαλύψη.

Ὡσαύτως ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη ἐκδοχή: μήπως τὸ θῦμα εἶχε σκοπὸν νὰ χωρίση τὴν γυναῖκά του, ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὴν πρώτην, καὶ ὁ δράστης ἐξηναγκάσθη νὰ φθάση μέχρις ἐγκλήματος;

Ὅλας αὐτὰς τὰς πιθανὰς ἐκδοχὰς ἐρευνᾷ ἡ ἀνάκρισις, χωρὶς μέχρι τῆς στιγμῆς νὰ καταλήξη εἰς θετικὸν συμπέρασμα, διότι ὁ δράστης δὲν θέλει νὰ δώση συγκεκριμένας ἀπαντήσεις.

Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι καὶ οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ Κοντονῆ εἶνε φιλήσυχοι καὶ ἐργατικοὶ ἄνθρωποι καὶ δὲν ἔχουν ἀπασχολήσει εἰς τὸ παρελθὸν τὴν Ἀστυνομίαν.

ΕΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΤΑΜΕΙΑΚΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ἡ Ἕνωσις Ταμειακῶν Ὑπαλλήλων, δι' ἀνακοινώσεώς της, διαμαρτύρεται ἐντόνως διότι ἡ Α.Δ.Ε.Δ.Υ., ἐνῷ ἐτάχθη ἀλληλέγγυος διὰ τὰ ἐπιδόματα τῆς Μέσης καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν ταχυδρομικῶν, δὲν ὑπεστήριξε τὸ αἴτημα τῶν ποσοστῶν τῶν ταμειακῶν ὑπαλλήλων, τὰ ὁποῖα ἐχορηγοῦντο εἰς τούτους ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ κατηργήθησαν τὸ 1950.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΛΙΜ. ΤΑΜΕΙΩΝ

Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου διαλύεται καὶ συγχωνεύεται εἰς τὸ Ι.Κ.Α. τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ὑπαλλήλων Λιμενικῶν Ταμείων. Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀσφαλίσεως τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἠσφαλισμένων καὶ τὴν συνταξιοδότησιν τῶν ἐξ αὐτῶν συνταξιούχων, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὴν συγχώνευσιν λεπτομέρειαν, θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1846 τοῦ 1951 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων».

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 5 μ.μ. θὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου.

ΜΕΤΡΙΑΣΜΟΙ ΠΟΙΝΩΝ

Μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Χαρίτων μετετράπη διὰ Β. Διατάγματος εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς τοὺς Ἰωάννην Ἀθ. Γεωργουσόπουλον καὶ Γεώργιον Στογιὰν Κατρατζῖεφ, τοῦ μὲν πρώτου ἐπὶ αὐτομολίᾳ, τοῦ δὲ δευτέρου ἐπὶ παραβάσει τοῦ Α.Ν. 375 τοῦ 1936.

Ἐξ ἄλλου ἐμετριάσθη ἀπὸ 14 εἰς τὰ 10 ἔτη ἡ ποινὴ τῆς καθείρξεως, ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς τὸν Γεώργιον Γρηγ. Μέλιον.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὁ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, διενεργηθησόμενον τὴν 12ην Μαρτίου 1955, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12.00—13.00 εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου 30 Γραφεῖα τοῦ Ε.Ο.Τ., διὰ τὴν προμήθειαν (χάρτης καὶ ἐκτύπωσις) εἰσιτηρίων λούσεως καὶ λοιπῶν ἐντύπων τῶν Ἰαματικῶν Πηγῶν.

Πληροφορίαι καὶ οἱ σχετικοὶ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων παρέχονται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν τοῦ Ε.Ο.Τ. κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Ν. ΦΩΚΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΑΡΙΣΤ. Π. ΓΚΟΤΣΗΣ
Δέχεται: Ἰατρεῖον, Εὐτυχίδου 39, 8.30' — 9.30' π.μ. καὶ 5 — 6 μ.μ.